Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3116011110
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Tóth
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2018:3116011110.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému Y. M., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom L., Za A. XXX/X, okres A., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. januára 2018, sp. zn. 8T/38/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 24. apríla 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. januára 2018, sp. zn. 8T/38/2016 bol obžalovaný Y. M. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 04.12.2015 v čase o 14:25 hodine viedol nákladné motorové vozidlo značky U., evidenčné číslo A na diaľnici D1 v kilometri 145.00 v smere jazdy zo A. do F., kataster obce K., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou oddelenia Y. polície Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, hoci mu bol rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 09.03.2015, číslo konania 3T/198/2014-101, právoplatným čo do viny dňom 25.03.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.07.2015, číslo konania 2To/43/2015-127, právoplatným čo do trestu dňom 22.07.2015, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona a s prihliadnutím k § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 800 (osemsto) Eur. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona bol obžalovanému ustanovený eventuálny (náhradný) trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 44 Tr. zákona súd od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 43 Tr. zákona upustil, pretože trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ktorý mu bol právoplatne uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 05. novembra 2015, sp. zn. 3T/127/2015, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podala prokurátorka okresnej prokuratúry v zákonnej lehote odvolanie v neprospech obžalovaného proti výroku, ktorým bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému. V písomných dôvodoch odvolania poukázala na to, že sa obžalovaný od roku 2108 až do súčasnej doby dopustil celkovo 20 priestupkov za porušenie pravidiel v cestnej premávke, prevažne za

nerešpektovanie maximálne dovolenej rýchlosti z čoho vyplýva, že si obžalovaný neosvojil povinnosti vodiča zo zákona o cestnej premávke. Ďalej poukázala na to, že okresný súd si v súvislosti s upustením od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá dostatočne neprihliadol na tieto skutočnosti, keď uloženie peňažného trestu nie je v súlade s požiadavkami súdnej individualizácie trestu podľa ustanovenia § 34 odsek 4 Tr. zákona o účele trestu, pretože trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najefektívnejšie a najúčinnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti v cestnej premávke. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 322 odsek 2 Tr. poriadku v spojení s ustanovením § 322 odsek 3 Tr. poriadku doplnil napadnutý rozsudok okresného súdu a obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v dolnej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení prostredníctvom obhajcu k odvolaniu prokurátorky uviedol, že viesť motorové vozidlá mu bolo znemožnené prakticky od jari 2013 až doposiaľ, s niekoľko mesačnou prestávkou medzi jednotlivými trestami, t. j. cca 5 rokov. Z uvedeného dôvodu nemohol pre to ďalej podnikať v oblasti nákladnej dopravy prostredníctvom obchodnej spoločnosti M., s. r. o., Q. T., čo viedlo až k zrušeniu tejto spoločnosti a jej výmazu z obchodného registra. Iba s veľkou podporou a obetou jeho družky K. T., došlo k presunu vozidiel na jej spoločnosť C., s. r. o., A., v ktorej na základe živnostenského oprávnenia mohol on vykonávať službu údržby vozového parku s tým, že samotný výkon vedenia nákladných motorových vozidiel bol realizovaný inými spôsobilými osobami v zamestnaneckom pomere. V dôsledku uvedeného došlo k zvýšeniu nákladov do takej miery, že tieto dosiahli reálne príjmy. Takáto činnosť sa stala nehospodárnou, pre jeho družku neúnosnou, v dôsledku čoho vznikli hádky a napätie v ich vzťahu a situácia začala byť neudržateľnou. Ďalšie uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu by ešte citeľnejšie postihlo jeho rodinu (družka, syn). Ďalej uviedol, že od roku 1995 doposiaľ najazdil takmer 2.000.000 km a žiaden z priestupkov, ktorých sa dopustil nebol spáchaný v súvislosti s požitím alkoholických nápojov či iných návykových látok a nespôsobil nimi žiadnu ujmu na živote, zdraví či majetku iných osôb. Preto uloženie takéhoto ďalšieho trestu by bolo aj v rozpore so zásadou individualizácie a primeranosti ukladania trestu. Dňa 05.05.2018 má absolvovať záverečné skúšky ako podmienku pre vrátenie vodičského preukazu a v prípade úspechu mu to umožní viesť s ohľadom na jeho živobytie, plnohodnotný a riadny život občana. S napadnutým rozsudkom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožňuje, považuje ho za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, uložený peňažný trest primeraný a dostatočný a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry s tým, aby odvolací súd rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v odôvodnení odvolania.

Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Poukázal na to, že obžalovanému už bol vodičský preukaz vrátený.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pretože obžalovaný svojim konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine, rovnako tak k výrokom o uloženom peňažnom treste a ustanovení náhradného trestu odňatia slobody a v postupe súdu pri týchto výrokoch nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o upustení od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd uvádza, že súdy spravidla páchateľom ako v prejednávanom prípade, ukladajú popri inom treste (trest odňatia slobody či iný alternatívny trest v zmysle Tr. zákona) i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý svojou povahou má výraznejšie prispievať k celkovému dosiahnutiu účelu trestu podľa § 34 Tr. zákona a teda s názorom prokurátorky v písomných dôvodoch jej odvolania, že takýto trest predstavuje efektívny a účinný sankčný prostriedok na zvýšenie bezpečnosti účastníkov a ochranu majetku osôb v cestnej premávke sa v zásade možno stotožniť. Na druhej strane však ukladanie takéhoto trestu nie je a ani nemôže byť paušálne, resp. obligatórne, ale dôvod pre jeho uloženie musí vychádzať zo zákonných kritérií s podkladom preukázaných rozhodujúcich skutočností v každom individuálnom prípade. Okresný súd v prejednávanom prípade pri úvahe o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu ako ďalšieho takéhoto trestu obžalovanému správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zákonné zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Na jednej strane je síce pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný za obdobnú trestnú činnosť ako v prejednávanom prípade, priestupkovo viackrát postihovaný ako vodič motorového vozidla, ako na to poukázala prokurátorka v dôvodoch svojho odvolania, na druhej strane však existujú aj viaceré skutočnosti, svedčiace v prospech obžalovaného. Obžalovaný zaujal od počiatku trestného stíhania trvale kritický postoj k ním spáchanej trestnej činnosti a na hlavnom pojednávaní urobil tiež vyhlásenie o uznaní viny. Je síce pravdou, že sa doposiaľ dopustil viacerých priestupkov ako vodič motorového vozidla v súvislosti s jeho vedením, čo inak všeobecne poukazuje na nedisciplinovanosť obžalovaného ako účastníka v cestnej premávke, nemožno ale prehliadnuť, že týchto porušení sa dopustil i ako profesionálny vodič, u ktorých je logicky častejšia hrozba výskytu porušení pravidiel v cestnej premávke, najmä pokiaľ môže ísť drobné prekročenie dovolenej rýchlosti a iné menej závažné porušenia aj v dôsledku iných faktorov, vyplývajúcich z čoraz častejšej a náročnejšej cestnej premávky, nezávisle vzniknutých výlučne od počínania si primárneho porušovateľa pravidiel v cestnej premávke. Ako tvrdil obžalovaný a ako vyplynulo z dôkaznej situácie, nešlo ani v jednom prípade obžalovaného o tie najzávažnejšie porušenia, predovšetkým pokiaľ ide o zákaz požívania alkoholických nápojov či iných omamných látok pred, i počas jazdy s motorovým vozidlom. Za relevantnú skutočnosť, ktorá svedčí v prospech obžalovaného je i pomerne dlhší čas od spáchania žalovaného skutku do jeho prejednania pred prvostupňovým súdom (viac ako 3 roky), čo preukázateľne v celom rozsahu nie je zapríčinené výlučne iba obžalovaným, a napokon relevantnou skutočnosťou, ktorá nastala do času konania verejného zasadnutia na odvolacom súde je tiež fakt, že obžalovaný doterajší ostatný uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vykonal, súčasne splnil ďalšie zákonné náležitosti pre to, aby mu bol vodičský preukaz príslušným správnym orgánom vrátený a po jeho vrátení už opätovne môže viesť motorové vozidlá a pokračovať vo svojej profesii - vodiča nákladného motorového vozidla a v podnikaní v oblasti nákladnej prepravy, pričom doterajší čas, po ktorý nemohol viesť v dôsledku výkonu uloženého zákazu viesť motorové vozidlá tak, ako poukazoval obžalovaný v písomnom vyjadrení prostredníctvom obhajcu k odvolaniu prokurátorky, zasiahlo citeľne negatívne nielen do jeho osobných pomerov, ale i pomerov jeho rodiny.

Na základe uvedeného preto odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval vecne správne i zákonne, keď u obžalovaného v prejednávanom prípade výnimočne, s prihliadnutím aj na ustanovenie § 34 odsek 3 Tr. zákona upustil podľa § 44 Tr. zákona od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, vzhľadom k tomu, že predtým obžalovanému uložený takýto trest na 2 (dva) roky trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 05. novembra 2015, sp. zn. 3T/127/2015 možno skutočne pokladať za dostatočný, so zreteľom na očakávanú ochranu spoločnosti a tiež očakávanú nápravu obžalovaného, vo vzťahu ktorej odvolací súd obžalovanému pripomína zdôraznením jeho elementárnej povinnosti do budúcnosti už striktne dodržiavať predovšetkým rozhodnutia súdov a iných štátnych orgánov, pokiaľ ide o zákazy či príkazy ako i všetky predpisy, upravujúce povinnosti účastníkov v cestnej premávke.

Z uvedených dôvodov potom odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.